

Vægt paa dette Punkt. — Forslaget under Nr. 13 gaar ud paa, at Toldfrihed kun kan tilstaaes for Materialier, der anvendes til Jernbaneanlægene. Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører udtrykte sig ganske korrekt, idet han sagde, at det, Forslaget gaar ud paa, er, at kun disse Anlæg skulle være fritagne. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at Regjeringens Lovforslag gaar ud paa, at der kan tilstaaes Toldfrihed. Det er en anden Redaktion end den, man i Almindelighed finder i Jernbanelovene, hvor der ubetinget tilstaaes Toldfrihed. Her staar der, at der kan tilstaaes Toldfrihed. Det maa være den enkelte Ministers Sag at afgjøre, om der i det enkelte specielle Tilfælde vil være Grund til at tilstaa en saadan Frihed, og det følger af sig selv, at man i intet Tilfælde vil genere den indenlandske Tilvirkning i at kunne konkurrere, men kun tilstaa Toldfrihed, hvis det synes uomgængelig nødvendigt. Efter Udvalgets Forslag kan der kun tilstaaes Toldfrihed ved Jernbaneanlægene, og det forekommer mig ikke at være naturligt. Denne Toldfrihed angaar jo Lokomotiver og Skinner, som man er henvisst til altid at modtage fra Ulandet. Ved Indførelsen af dem har man hidtil bestaaet tilstaaet Toldfrihed, for at ikke Jernbaners Anlæg og Drift skal belastes med Udgifter, skøndt disse i Virkeligheden komme Staten til Gode; det er jo en ren Verjurudgift, den gaar ud paa den ene Side og ind paa den anden Side. Man vil nu kun sige, at denne Toldfrihed kan indrømmes, men jeg maa anse det for ganske nødvendigt, at man nu ikke paa engang forandrer de Principer, som man i saa mange Aar bestandig har vedkjendt sig fra Rigsdagens Side, og som altid ere bleven fulgte af Regjeringen. Jeg finder altsaa ikke i og for sig Forslaget heldigt, men jeg skal ganske henstille til Thinget, hvorvidt det vil finde det rigtigt at følge Udvalget; jeg veed jo, at det næsten altid alligevel finder Sted.

Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 16 skal jeg sige, at jeg ikke har noget Væsentligt at erindre derimod. Det gaar ud paa, at Udgifterne til Tilvebringelsen af de Arealer, som eventuelt skulle benyttes til Anlæg af en Dampfærgehavn og Dampfærgeleie, skulle refunderes af Statskassen paa de her anførte Vilkaar. Jeg skal bemærke, at jeg ganske sikkert er Skyld i, at der er kommen til at staa „foreløbige“ Beskyttelse mod Vandet. Jeg var ikke opmærksom paa, at dette Ord „foreløbig“ ikke burde have staaet der; der skulde blot have staaet „Beskyttelse imod Vandet“. Det kunde jo tænkes, at det var økonomist rigtigt strax at gjøre Anlægget

endeligt og ikke foreløbigt, og jeg henstiller derfor dette til Overveelse. Det er altsaa kun en uheldig Redaktion, som jeg ikke var opmærksom paa, da jeg konfererede med Udvalget; det havde været bedre, om Ordet „foreløbig“ ikke havde staaet der, idet vi ved det maaste kunde være affaarne fra at gjøre Anlægget af en mere permanent Væksenhed, end man ansaa det for rigtigt at gjøre allerede i første Dieblit. — Vædringsforslaget under Nr. 17 har jeg intet at erindre mod. Naar der der er Tale om, at det er nødvendigt at opgive Afgiften, er det ikke ganske det Standpunkt, jeg har tilladt mig at pointere. Forholder det, at Kjøbenhavns Havns Stilling for Diebliffet er en saadan, at den i alt Fald i en nær Fremtid kan opgive Afgiften, dersom den ikke gaar til Anlægget af Frihavnen og indfylder sine Værdier deri. Det vilde synes mig ganske urimeligt, om Vilkårene skulde være ringere, fordi Havnen paatager sig at gaa til Frihavnsanlægget, og det vil efter min Mening være rigtigt, naar man gaar til Frihavnen, saa at opgive Afgiften i en nær Fremtid. Dersom man holdt paa Havneafgiften i Kjøbenhavn — maa jeg tillade mig endnu en Gang at bemærke — vilde man være i Stand til uden noget som helst Tilskud eller Garanti andet Steds fra at paatage sig hele Frihavnsanlægget; thi saa vilde Havnen faae en Indtægt af en halv Million Kroner aarligt, som den nu maa give Afald paa, og dens økonomiske Status vilde saa blive en hel anden. Jeg kan ikke her forsvare at indtage en saadan Stilling, som, at Havneafgiften strax skulde ophæves; Kjøbenhavns Havn maa ikke komme under ringere økonomiske Vilkår, end den tidligere var, og derfor var det, at Regjeringens Forslag kom frem, som det kom. Men, som sagt, det foreliggende Vædringsforslag skal jeg ikke have Noget imod.

Vædringsforslaget under Nr. 18 gaar ud paa, at de nærmere Regler om Anlæg af industrielle Etablissementer i Industri-frihavnen og iøvrigt forandrede Tolbestemmelser, der maatte være nødvendige, skulle fastsættes ved særlig Lov. Jeg ved ikke ret, hvad der siges til med „nærmere Regler“, om der er Tale om økonomiske Regler, eller om der derved tænkes paa, at man allerede i Forveien skulde opstille de Vilkår, under hvilke der vil kunne arbeides og bygges i Industri-frihavnen. Jeg antager nu ikke, at det er Meningen, thi det vilde være mindre heldigt at optage dem i Loven, da det jo i det Væsentlige er Noget, der vedkommer Toldvæsenet. — Naar der staar „Været fra Frihavns-territoret“, maa jeg antage,